

τὰς Τέρκας, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ὀλιγότητα καὶ πτωχείαν ἦτον τεταπεινωμένοι, καὶ ὑποκείμενοι εἰς τὰς ἐντοπίους. Ἐξω ἀπὸ τὸ βασιλικὸν χαρατῆρι ἄλλοι δὲν ἐπλήρωναν, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τῶν γρόσι τὸν χρόνον οἱ οἰκοκύριοι, αἱ δὲ χῆραι ἀπὸ μισθόν, καὶ αὐτὸ ὠνομάζετο Ἀλατζάτικον, ἐπειδὴ δίδοντες τοῦτο ἐλάμβανον τὸ κοιλὸν ἄλας. Αὐτὸ τὸ δόσιμον τὸ ἐδέχοντο οἱ Ἀρχοντες, καὶ μὲ αὐτὸ ἐκυβερνεῖσαν τὰς τυχεύσας χρείας, καὶ τὰ ἔξοδα τῶ Κοινῷ.

Εἰς ποιαύτῃ κατάστασιν, καὶ ἀρμονίαν εἰσέσκειτο ἡ Ἀθλίνα πρὶν τῶ Σαλῆ Μισσελίμη, δηλαδὴ ἕως εἰς τὰς 1754. καὶ αὐτὸς ὁ καιρὸς δύναται νὰ τεθῆ ὡς μία ἀπὸ τὰς Ἐποχὰς τῆς· διότι ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἀρχισαν νὰ κλίνουσι εἰς τὸ χειρότερον τὰ πράγματα ἐξ αἰτίας τῶ σκανδάλων, καὶ παραχῶν τῶν ἰδίω τῆς Πολιτῶν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

